

do něhož byla podmínka garancie výslovně pojata, jednak vyřízením objednávky v březnu 1925, když ing. W. R. již z firmy vystoupil. Nevěděl-li nynější majitel o garanční podmínce, zavinił sám svůj omyl a musí sám nésti jeho následky. Žalobě bylo proto vyhověno právem.

Čís. 7010.

Převedení podílů společnosti s r. o. do rukou jediné osoby není podle zákona důvodem ke zrušení společnosti. Ze závazků společnosti lze i pak žalovati jen společnost.

(Rozh. ze dne 21. dubna 1927, Rv I 1529/26.)

Žalující firma domáhala se na žalovaném zaplacení kupní ceny za zboží, jež objednala a přijala protokolovaná firma F., společnost s r. o., jejímž jediným společníkem a jednatelem v době dodávky byl žalovaný. Procesní soud první stolice uznal podle žaloby, o d v o l a c í s o u d žalobu zamítl. D ů v o d y: Tím, že se žalovaný stal jediným společníkem, nebyla společnost s r. o. zrušena, neboť sloučení všech závodních podílů v jedné osobě není podle §u 84 zák. o společnostech s r. o. důvodem zrušovacím a trvá proto společnost i přes to dále jako taková a vztahují se na ni předpisy právě uvedeného zákona. Podle §u 61 téhož zákona (ze dne 5. března 1906, čís. 58 ř. zák.) má společnost s r. o. svá práva a povinnosti; může nabývatí vlastnictví a jiných věcných práv k pozemkům, před soudem žalovati a býti žalována. Za závazky společnosti ručí jejím věřitelům toliko společnostíní jmění. Společnostíní jmění tvoří vklady, dávky a příplatky (§§ 6, 8, 63, 72). Toto jmění vyloučeno jest ze soukromoprávní sféry společníků a tvoří fond, sloužící k plnění účelu, jež společnost při svém založení si vytkla (§§ 1 a 3), a jsouc věnováno tomuto účelu a s ním trvale spoutáno (§ 26 obč. zák.) vyznačuje předem toto společnostíní jmění společnost s r. o. jako osobu právníckou, samostatný právní podmět, určený k samostatnému aktivnímu a pasivnímu vystupování na venek. Stanoví-li zákon, že za závazky společnosti ručí věřitelům toliko společnostíní jmění, vyjádřil tím jasně, že toliko mezi ní (společností) a věřiteli jest právní poměr závazky jejími založený a že není takového poměru mezi věřiteli a společníky. Měla proto žaloba o zaplacení kupní ceny za zboží, objednané firmou »F., společnost s r. o.« býti podána proti této a nikoli proti jejímu společníku, žalovanému, jemuž se jako takovému nedostává pasivní legitimace.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Přisvědčiti jest odvolacímu soudu, že společnost s r. o. nezrušuje se o sobě již tím, že jeden ze společníků převede na sebe závodní podíly všech ostatních společníků a stane se jediným společníkem. K vývodům

odvolacího soudu, na něž stačí dovolatelku odkázat, dlužno podotknouti toto: V §u 84 zák. o společnostech s r. o. jsou zrušovací důvody uvedeny výčetmo a dovoleno jest pouze, by ve smlouvě společenské byly umluveny ještě další důvody zrušovací. Že by šlo o tento případ, nebylo v první stolici ani tvrzeno. Jak již v rozhodnutí bývalého Nejvyššího soudu ve Vídni ze dne 20. září 1911 R III 307/11 (Adl. Cl. čís. 3050, Nowakovy sbírky čís. 1439 n. ř.) uvedeno, bylo již ve vládních motivech k §u 84 cit. zák. jasně vysloveno, že zákonodárce nechce převedení všech podílů do rukou jediné osoby prohlásiti za důvod zrušení společnosti. Sjednocení všech podílů v jedněch rukou nemusí se totiž díti za účelem zrušení společnosti, jako bývá pravidlem v případech §u 95 cit. zák., když podnik přejímá veřejná korporace, nýbrž na př. za účelem dalšího vedení podniku, takže účel, jemuž určité jmění při založení společnosti s ručením omezeným bylo věnováno, trvá a v důsledku toho ani právnická osobnost společnosti s r. o. (§ 61 cit. zák.) nemusí zaniknouti, a jest jen ten stav, že po onom sjednocení dočasně ustupuje do pozadí živé společenské organizace, na němž jest útvar společnosti s ručením omezeným vybudován. Dovolatelka uvádí, že jest tu použití předpisů čl. 85 a násl. obch. zák., ale pro společnosti s ručením omezeným platí zvláštní zákon (ze 6. března 1906, čís. 58 ř. zák.) a nelze tu obdobně užití předpisu čl. 85 a násl. obch. zák. Dovolatelka míní, že při platnosti názoru odvolacího soudu byly by otevřeny dveře k obcházení zákonů, tak totiž, že by určitá fyzická osoba, by se vyhnula osobnímu ručení za podnikové dluhy, zvolila si fiktivní společníky, kteří by po ustanovení společnosti s ručením omezeným zase ihned vystoupili. Ale tím netřeba se obírat, když v případě, o nějž jde, nebylo v první stolici ani tvrzeno, že společnost »F.« byla založena uvedeným způsobem. Rozhodno jest jen, že zboží objednala firma »F.« jak bezesporo, žalující může se tedy držeti jen této své smluvnice. Chtěla-li, by žalovaný ručil za trhovou cenu osobně, měla si to vymíniti, jinak ručí jen objednatelka firma »F.«, jež je samostatným právním podmětem.

Čís. 7011.

Povoliti exekuci proti dlužníku na Slovensku na vklad u poštovního šekového úřadu v Praze jest příslušným exekuční soud v Praze.

(Rozh. ze dne 21. dubna 1927, Nd I 186/27.)

Nejvyšší soud rozhodl záporný spor o příslušnost mezi okresním soudem civilním pro vnitřní Prahu a okresním soudem v Bratislavě, týkající se rozhodnutí o exekuční žádosti zemské úřadovny I. Všeobecného pensijního ústavu v Praze proti D-skému účastinnému spolku v Bratislavě o 836 Kč a 491 Kč v ten způsob, že není příslušným ani ten ani onen soud, nýbrž exekuční soud v Praze, a nařídil postup spisů podle §u 44 j. n. tomuto soudu.